TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. birželio 4 d.*

„Apeliacinis skundas – Viešoji tarnyba – Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) – Laikinasis tarnautojas – Psichologinis priekabiavimas – Pagalbos prašymas – Prašymo atmetimas – Ieškinys dėl panaikinimo ir žalos atlyginimo – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis – Teisė būti išklausytam – SESV 266 straipsnis – Teismo sprendimo panaikinti vykdymas“

Byloje C-187/19 P

dėl 2019 m. vasario 22 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT), atstovaujama S. Marquardt ir R. Spac,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Stéphane De Loecker, buvusiam laikinajam EIVT tarnautojui, gyvenančiam Briuselyje (Belgija), atstovaujamam advokato J.-N. Louis,

ieškovui pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. G. Xuereb, teisėjai T. von Danwitz ir A. Kumin (pranešėjas),

generalinis advokatas P. Pikamäe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) prašo panaikinti 2018 m. gruodžio 13 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *De Loecker / EIVT* (T-537/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:951, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo tas teismas, pirma, panaikino jos 2016 m. spalio 10 d. sprendimą atmesti Stéphane De Loecker pagalbos prašymą, pateiktą pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų 12a ir 24 straipsnius (toliau – ginčijamas sprendimas), ir, antra, atmetė jo ieškinį dėl tariamai patirtos žalos atlyginimo.

Teisinis pagrindas

2 Byloje taikytinos redakcijos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 12a straipsnyje, pagal analogiją taikomame laikiniesiems tarnautojams pagal Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų (toliau – KTĮS) 11 straipsnį, numatyta:

„1. Pareigūnai susilaiko nuo bet kokios formos psichologinio ar seksualinio priekabiavimo.

<…>

3. „Psichologinis priekabiavimas“ – tai netinkamas elgesys, kuris trunka tam tikrą laikotarpį, kartojasi ar yra sistemingas, ir kurį sudaro fizinis elgesys, šnekamoji ar rašytinė kalba, gestai ar kiti veiksmai, kurie yra tyčiniai ir kurie gali pakenkti [kenkia] bet kurio asmens asmenybei, orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai.

<…>“

3 Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnyje, pagal analogiją taikomame laikiniesiems tarnautojams pagal KTĮS 11 straipsnį, nustatyta:

„Sąjunga padeda visiems pareigūnams, ypač ieškiniuose dėl bet kurio asmens [imantis veiksmų prieš asmenį], kuris grasina, įžeidinėja arba šmeižia ar išreiškia savo pyktį, arba kenkia asmeniui ar turtui, kuris, atsižvelgiant į jo postą ar pareigas, priklauso nuo jo arba jo šeimos nario [kėsinasi į asmenį ar turtą, jeigu šie veiksmai nukreipti prieš pareigūną ar jo šeimos narius dėl pareigūno statuso ar pareigų].

Ji solidariai atlygina žalą, kurią tokiais atvejais patyrė pareigūnas, jeigu pareigūnas žalą padarė arba netyčia ar dėl didelio neatsargumo [jeigu jis tyčia ar dėl didelio neatsargumo nėra pats padaręs šios žalos] ir negalėjo gauti kompensacijos iš žalą padariusio asmens.“

4 Šių nuostatų 90 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Bet kuris asmuo, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, gali paduoti prašymą paskyrimų tarnybai, kad ji priimtų dėl jo sprendimą. Institucija [Paskyrimų tarnyba] apie savo motyvuotą sprendimą prašytojui [suinteresuotajam asmeniui] praneša per keturis mėnesius nuo prašymo gavimo dienos. Jei pasibaigus šiam terminui atsakymas į prašymą negautas, laikoma, kad priimtas [implicitinis] sprendimas skundą atmesti, kuris gali būti skundžiamas pagal šią pastraipą [2 dalį].

2. Bet kuris asmuo, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, gali paduoti paskyrimų tarnybai skundą dėl kiekvieno jo nenaudai priimto akto ir tuo atveju, kai minėta institucija priėmė sprendimą, ir tuo atveju, kai ji nepriėmė Tarnybos nuostatuose nustatyto sprendimo [nesiėmė Tarnybos nuostatuose nurodytų priemonių]. Skundas turi būti paduotas per tris mėnesius <…>

<…>

Institucija praneša besiskundžiančiajam [suinteresuotajam] asmeniui apie savo motyvuotą sprendimą per keturis mėnesius nuo skundo padavimo dienos. Jei pasibaigus šiam terminui atsakymas į skundą negautas, laikoma, kad priimtas sprendimas skundą atmesti, kuris gali būti skundžiamas pagal 91 straipsnį.“

Ginčo aplinkybės

5 Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 5–39 punktuose ir jas galima apibendrinti taip.

6 S. De Loecker buvo įdarbintas EIVT pagal ketverių metų sutartį kaip laikinasis tarnautojas nuo 2011 m. sausio 1 d. eiti Europos Sąjungos delegacijos Bujumburoje (Burundis) (toliau – delegacija) vadovo pareigas kaip Belgijos diplomatinių tarnybų deleguotas tarnautojas.

7 2013 m. birželio 10–14 d. delegaciją patikrino Europos Komisijos generalinio direktorato (GD) Vystymasis ir bendradarbiavimas – *EuropeAid* EIVT Paramos delegacijoms ir jų vertinimo tarnybos bendra misija (toliau – vertinimo misija). Vertinimo misijos ataskaitos projekte užfiksuoti dideli S. De Loecker vadovaujant delegacijai padaryti pažeidimai – tiek vadovavimo, tiek organizavimo ir darbuotojų konfliktų valdymo lygmeniu. Prie minėto projekto buvo pridėta septyniolika rekomendacijų, įskaitant skubų šio asmens atšaukimą į EIVT būstinę konsultacijoms.

8 Laikotarpiu nuo 2013 m. birželio 21 d. iki 2013 m. rugpjūčio vidurio EIVT Administracijos generalinio direktorato generalinis direktorius kelis kartus telefonu aptarė S. De Loecker situaciją su Belgijos Užsienio reikalų ministerijos Valdymo komiteto pirmininku.

9 2013 m. birželio 24 d. Administracijos generalinio direktorato generalinis direktorius paskambino S. De Loecker, kad informuotų apie skubų jo atšaukimą į EIVT būstinę Briuselyje (Belgija).

10 Per 2013 m. birželio 27 d. įvykusį posėdį Administracijos generalinio direktorato generalinis direktorius įteikė S. De Loecker vertinimo misijos ataskaitos projekto ištrauką, kurioje pateiktos su juo susijusios pagrindinės išvados.

11 2013 m. liepos 4 d. Briuselyje įvyko posėdis, jam vadovavo EIVT Afrikos departamento vykdomasis direktorius; posėdyje dalyvavo keli EIVT vadovai ir S. De Loecker, siekdami aptarti vertinimo misijos ataskaitos projektą. Per šį posėdį S. De Loecker buvo suteiktas penkių darbo dienų terminas rašytinėms pastaboms pateikti. Be to, S. De Loecker teigia, kad posėdžio pradžioje jo pirmininkas informavo jį apie tai, jog „principinis sprendimas [jį atšaukti į būstinę] jau [buvo] priimtas“.

12 2013 m. liepos 7 d. S. De Loecker pateikė savo komentarus vertinimo misijos ataskaitos projektui.

13 2013 m. liepos 15 d. Europos Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai (toliau – vyriausiasis įgaliotinis), veikiančio kaip sudaryti tarnybos sutartis įgaliota tarnyba (toliau – STSĮT), sprendimu S. De Loecker dėl tarnybos interesų nedelsiant buvo perkeltas į EIVT būstinę Briuselyje eiti pareigas EIVT Administracijos ir finansų GD Žmogiškųjų išteklių direktorate. To sprendimo paskutinėje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad jis priimtas atsižvelgiant į išvadas, padarytas po kelių 2012 ir 2013 m. įvykusių misijų į delegaciją (įskaitant vertinimo misiją), per kurias buvo atskleisti dideli pažeidimai vadovaujant delegacijai, dėl ko, be kita ko, kilo grėsmė, kad bus neigiamai paveiktas Sąjungos bendradarbiavimo ir vystymosi politikos įgyvendinimas.

14 2013 m. rugpjūčio 23 d. S. De Loecker pateikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir pareiškė ieškinį dėl to sprendimo panaikinimo. Šis prašymas ir ieškinys buvo užregistruoti suteikiant atitinkamai numerius F-78/13 R ir F-78/13. 2013 m. rugsėjo 12 d. Nutartimi *De Loecker / EIVT* (

F-78/13 R, EU:F:2013:134) Europos Sąjungos tarnautojų teismo pirmininkas atmetė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones. 2014 m. lapkričio 13 d. Sprendimu *De Loecker / EIVT* (F-78/13, EU:F:2014:246) Tarnautojų teismas atmetė ieškinį dėl panaikinimo.

15 2013 m. gruodžio 9 d. raštu S. De Loecker, remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a ir 24 straipsniais, perdavė vyriausiajam įgaliotiniui dokumentą „Skundas“; jame nurodė, kad patyrė Administracijos generalinio direktorato generalinio direktoriaus psichologinį priekabiavimą, ir paprašė pradėti administracinį tyrimą (toliau – pagalbos prašymas).

16 2013 m. gruodžio 20 d. raštu vyriausiasis įgaliotinis patvirtino pagalbos prašymo gavimą ir pranešė S. De Loecker, kad perdavė jį Komisijos Žmogiškųjų išteklių ir saugumo GD, kad šis, bendradarbiaudamas su EIVT tarnybomis, išnagrinėtų jį „per Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą terminą“.

17 Tą pačią dieną vyriausiasis įgaliotinis, veikdamas kaip STSĮT, informavo S. De Loecker apie savo sprendimą nuo 2014 m. kovo 31 d. nutraukti su juo sudarytą laikinojo tarnautojo sutartį. 2014 m. kovo 28 d. S. De Loecker pareiškė ieškinį dėl to sprendimo panaikinimo; 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimu *De Loecker / EIVT* (F-28/14, EU:F:2015:101) Tarnautojų teismas tą ieškinį atmetė.

18 2014 m. balandžio 14 d. sprendimu vyriausiasis įgaliotinis, veikdamas kaip STSĮT, atmetė pagalbos prašymą. Tame sprendime vyriausiasis įgaliotinis nurodė, kad dėl to, jog pagalbos prašyme buvo kaltinimų Administracijos generalinio direktorato generaliniam direktoriui, į bylos nagrinėjimą buvo įtraukta Komisijos tyrimų ir drausmės tarnyba (IDOC), kuri, nusprendusi, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, padarė išvadą, kad nebūtina pradėti administracinio tyrimo.

19 2014 m. liepos 14 d. S. De Loecker pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnį pateikė skundą dėl sprendimo atmesti jo pagalbos prašymą. 2014 m. lapkričio 14 d. EIVT vykdomojo Generalinio sekretoriaus sprendimu skundas buvo atmestas.

20 2015 m. vasario 24 d. Tarnautojų teismo kanceliarija gavo S. De Loecker ieškinį, juo jis prašė panaikinti 2014 m. balandžio 14 d. vyriausiojo įgaliotinio sprendimą atmesti jo pagalbos prašymą.

21 2015 m. gruodžio 16 d. Sprendimu *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153) Tarnautojų teismas panaikino tą sprendimą, jo 45 punkte nurodęs, kad EIVT, pažeisdama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 2 dalies a punktą, nepaisė S. De Loecker teisės būti išklausytam. Jis rėmėsi minėto sprendimo 44 punkte nurodyta aplinkybe, kad iš bylos medžiagos matyti, jog gavusi pagalbos prašymą EIVT 2013 m. gruodžio 20 d. tik patvirtino jo gavimą ir nagrinėdama šį prašymą niekada neišklausė S. De Loecker iki minėto sprendimo priėmimo.

22 2015 m. gruodžio 17 d. raštu S. De Loecker užklausė EIVT, kokių priemonių ši ketina imtis, kad būtų laikomasi SESV 266 straipsnio. 2016 m. vasario 26 d. ir 2016 m. kovo 24 d. raštais jis pakartojo šią užklausą.

23 2016 m. balandžio 14 d. rašte EIVT nurodė S. De Loecker, kad jo skundą reikia nagrinėti atsižvelgiant į 2014 m. lapkričio 13 d. Tarnautojų teismo sprendimą *De Loecker / EIVT* (F-78/13, EU:F:2014:246) ir 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimą *De Loecker / EIVT* (F-28/14, EU:F:2015:101), kuriais buvo „patvirtinti“ EIVT sprendimai dėl jo atšaukimo į EIVT būstinę Briuselyje ir jo laikinojo tarnautojo sutarties nutraukimo. EIVT pasiūlė jam 2014 m. balandžio 14 d. vyriausiojo įgaliotinio pasirašytą atsakymą laikyti atsakymo į jo pagalbos prašymą dėl priekabiavimo projektu ir nurodyti jai faktines aplinkybes, pateikti pastabas ir su tuo susijusius įrodymus, kuriuos jis pageidautų pridėti prie visų dokumentų ir paaiškinimų, jau pateiktų kartu su šiuo pirminiu prašymu, siekiant parodyti, kad yra įkalčių, kuriuos galima laikyti pirminiais Administracijos generalinio direktorato tuometinio generalinio direktoriaus veiksmų, galinčių pateisinti jų kvalifikavimą kaip priekabiavimo, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus, įrodymais ir kurie pateisintų sprendimą pradėti administracinį tyrimą jo atžvilgiu.

Buvo nurodyta, kad šis pasiūlymas yra S. De Loecker išklausymas dėl administracijos ketinimo atmesti jo skundą vykdant 2015 m. gruodžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimą *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153).

24 2016 m. gegužės 4 d. raštu S. De Loecker atsakė vyriausiajam įgaliotiniui, primindamas tam tikrus įvykius.

25 2016 m. liepos 12 d. raštu EIVT pranešė jam, kad Komisijos tarnybos peržiūrės jo pagalbos prašymą pagal jo su ja sudarytus susitarimus. EIVT pridūrė, kad, atliekant šią peržiūrą, remiantis byloje esančiais dokumentais bus analizuojama, ar būtina pradėti administracinį tyrimą, o atlikus šią peržiūrą jai bus perduotas STSĮT atsakymas.

26 Ginčijamu sprendimu EIVT Generalinis sekretorius, vykdydamas 2015 m. gruodžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimą *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153), atmetė ieškovo pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a ir 24 straipsnius pateiktą pagalbos prašymą iš dalies kaip nepriimtiną ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstą.

27 2017 m. sausio 10 d. S. De Loecker pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnį pateikė skundą dėl ginčijamo sprendimo. 2017 m. gegužės 3 d. STSĮT sprendimu šis skundas buvo atmestas.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

28 2017 m. rugpjūčio 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo S. De Loecker ieškinį; juo prašė, pirma, panaikinti ginčijamą sprendimą ir, antra, priteisti patirtos neturtinės žalos atlyginimą.

29 Grįsdamas savo reikalavimą dėl panaikinimo jis nurodė du pagrindus, pirmas jų grindžiamas SESV 266 straipsnio pažeidimu, o antras – teisės į gynybą, būtent – teisės būti išklausytam, ir iš Chartijos 41 straipsnio kylančios teisės susipažinti su dokumentais pažeidimu.

30 Bendrasis Teismas nusprendė, kad šiuos du pagrindus, kuriuose, to teismo teigimu, S. De Loecker tvirtino, kad EIVT, neišklausiusi jo per pirminį nagrinėjimą, neteisingai įvykdė 2015 m. gruodžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimą *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153), reikia nagrinėti kartu.

31 Skundžiamo sprendimo 56 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad EIVT dėl 2014 m. balandžio 14 d. sprendimo panaikinimo padarė išvadą, jog S. De Loecker turėjo būti išklausytas prieš priimant tą sprendimą. To teismo teigimu, nurodęs, kad S. De Loecker galėjo įtikinti EIVT priimti kitokį sprendimą ir visų pirma pradėti administracinį tyrimą, Tarnautojų teismas nusprendė, kad procedūros pažeidimas padarytas ne procedūros etape, kurį užbaigus EIVT priėmė galutinį sprendimą, o tame etape, kuriame IDOC atliko analizę, po kurios parengė savo preliminarią analizės ataskaitą.

32 Be to, skundžiamo sprendimo 58 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad šis aiškinimas atitinka 2017 m. vasario 14 d. Sprendimo *Kerstens / Komisija* (T-270/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:74), kuris – priešingai, nei teigė EIVT, – taikytinas nagrinėjamu atveju, motyvus.

33 Skundžiamo sprendimo 65 punkte Bendrasis Teismas nurodė: „neišklausiusi [S. De Loecker] atliekant pirminę analizę prieš pradedant administracinį tyrimą, EIVT netinkamai įvykdė 2015 m. gruodžio 16 d. [Tarnautojų teismo] sprendimą *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153) ir pažeidė [S. De Loecker] teisę būti išklausytam“. Todėl Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą.

Šalių reikalavimai

34 Apeliaciniame skunde EIVT Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– atmesti ieškinį kaip nepagrįstą, kiek jis susijęs su prašymu panaikinti ginčijamą sprendimą, ir

– priteisti iš S. De Loecker bylinėjimosi išlaidas.

35 S. De Loecker Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą kaip nepriimtiną arba bent jau kaip akivaizdžiai nepagrįstą ir

– priteisti iš EIVT visas bylinėjimosi išlaidas,

– nepatenkinus šių reikalavimų, jeigu Teisingumo Teismas panaikintų skundžiamą sprendimą, konstatuoti, kad šioje bylos stadijoje negalima priimti galutinio sprendimo, grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui ir atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl apeliacinio skundo priimtinumo

36 S. De Loecker teigia, kad apeliacinis skundas yra akivaizdžiai nepriimtinas, nes EIVT tik pakartojo argumentus, pateiktus, pirma, Tarnautojų teisme byloje, kurioje priimtas 2015 m. gruodžio 16 d. Sprendimas *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153), ir, antra, Bendrajame Teisme. Todėl apeliacinis skundas iš tikrųjų yra prašymas iš naujo išnagrinėti Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį ir, be kita ko, iš naujo įvertinti faktines aplinkybes.

37 Primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, jeigu šalis ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ar taikė Sąjungos teisę, pirmojoje instancijoje išnagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo diskutuojami apeliaciniame procese. Jeigu šalis negalėtų grįsti savo apeliacinio skundo Bendrajame Teisme jau pateiktais ieškinio pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas iš dalies netektų savo prasmės (žr. 2011 m. liepos 28 d. Sprendimo *Diputación Foral de Vizcaya ir kt. / Komisija*, C-474/09 P–C-476/09 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:522, 60 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

38 Taigi, kadangi EIVT priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis, vertindamas 2015 m. gruodžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimą *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153), neteisingai išaiškino Chartijos 41 straipsnį, dėl to, kad ji pakartoja argumentus, kuriuos jau buvo pateikusi pirmojoje instancijoje, jie netampa nepriimtini.

39 Taigi apeliacinis skundas yra priimtinas.

Dėl esmės

40 Grįsdama apeliacinį skundą EIVT remiasi vieninteliu pagrindu. Jame ji teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 65 punkte konstatavo, kad EIVT, neišklausiusi S. De Loecker per pirminę analizę prieš pradedant administracinį tyrimą, neteisingai įvykdė 2015 m. gruodžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimą *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153) ir pažeidė S. De Loecker teisę būti išklausytam.

41 Šį pagrindą sudaro trys dalys, iš esmės grindžiamos, pirma, tuo, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, jog S. De Loecker buvo išklausytas, antra, klaidingu 2015 m. gruodžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimo *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153) išaiškinimu ir, trečia, Bendrojo Teismo klaida, padaryta dėl to, kad jis, siekdamas pagrįsti savo pateiktą 2015 m. gruodžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimo *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153) išaiškinimą, šiuo atveju taikė savo 2017 m. vasario 14 d. Sprendime *Kerstens / Komisija* (T-270/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:74) nurodytus motyvus.

Dėl vienintelio pagrindo pirmos dalies

42 Šio pagrindo pirmoje dalyje EIVT iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis neatsižvelgė nei į vykdytą procedūrą, nei į tai, kad EIVT, prieš iš naujo pateikdama bylos medžiagą Komisijos tarnyboms, kad jos atliktų pirminę analizę, išklausė S. De Loecker, suteikdama jam galimybę pateikti bet kokią papildomą informaciją prie jo pradinio skundo.

– Šalių argumentai

43 EIVT iš esmės teigia, kad, siekdama įvykdyti 2015 m. gruodžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimą *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153), ji atnaujino procedūrą, remdamasi informacija, kurią S. De Loecker pateikė savo pirminiame 2013 m. gruodžio 9 d. skunde. Ji nurodo, kad vis dėlto leido pastarajam pateikti bet kokią jo pageidaujamą papildomą informaciją dėl šio skundo, prieš iš naujo pateikiant bylos medžiagą kompetentingoms Komisijos tarnyboms ir IDOC, kad būtų atlikta nauja pirminė analizė. EIVT mano, kad suteikusi šią teisę S. De Loecker ji sudarė jam galimybę būti išklausytam prieš IDOC atliekant naują preliminarų bylos tyrimą, taigi prieš priimant ginčijamą sprendimą. Vis dėlto Bendrasis Teismas savo analizėje neatsižvelgė į šią aplinkybę.

44 Be to, EIVT nurodo nusprendusi, kad atliekant pirminę analizę tikslingiau buvo prašyti S. De Loecker iš naujo raštu pateikti savo nuomonę, prireikus kartu su papildoma informacija, nei paprasčiausiai perduoti kompetentingoms administracinėms tarnyboms pirminį skundą arba išklausyti S. De Loecker iš karto po pirmosios pirminės analizės. Akivaizdu, kad, nesant naujos informacijos, šios tarnybos nebūtų priėjusios prie kitokios išvados nei po pirmojo nagrinėjimo. Kadangi S. De Loecker nepateikė jokios naujos informacijos, atliekant naują pirminę analizę jis neturėjo būti antrą kartą išklausytas.

45 EIVT primena, kad nagrinėjamu atveju ji nedelegavo savo įgaliojimų IDOC, ir iš esmės nurodo, kad tik ji pati, kaip STSĮT, turi užtikrinti, kad būtų paisoma teisės būti išklausytam. Ji nurodo, kad nors negalima atmesti to, jog atliekant tokią analizę IDOC gali konstatuoti nenuoseklumą arba nuspręsti, kad reikėtų išaiškinti tam tikrą informaciją su skundą pateikusiu asmeniu, ši tarnyba galėtų pasiūlyti EIVT paprašyti skundą pateikusio asmens pateikti papildomos informacijos. Vis dėlto tokie veiksmai nepatenka į teisės būti išklausytam ir teisės į gynybą taikymo sritį, o yra susiję su administracijos atliekamu bylos medžiagos tyrimu.

46 Remdamasi tuo, kas išdėstyta, EIVT daro išvadą, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad teisė būti išklausytam, kylanti iš Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkto, taikytina per parengiamojo akto priėmimo procedūrą. Jis taip pat padarė klaidą neatsižvelgęs į tai, kad prieš IDOC atliekant naują pirminę bylos medžiagos analizę S. De Loecker buvo išklausytas.

47 Atsakydamas į tai S. De Loecker teigia, kad nagrinėjant jo pagalbos prašymą jis niekada nebuvo tinkamai išklausytas.

48 S. De Loecker konkrečiai pažymi, kad nagrinėjamu atveju jis perdavė EIVT Belgijos Karalystės Užsienio reikalų ministerijos Valdymo komiteto pirmininko raštą, patvirtinantį įvairias jo pagalbos prašymui pagrįsti nurodytas aplinkybes. Jis teigia, kad IDOC jo neišklausius, jis negalėjo nei nurodyti šios

informacijos šiai tarnybai, nei pateikti jai šio rašto kopijos, nei prašyti, kad šio rašto autorius būtų išklausytas per administracinį tyrimą. Todėl Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad jo teisė būti tinkamai ir veiksmingai išklausytam prieš EIVT atmetant jo pagalbos prašymą buvo pažeista.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

49 Pirma, tiek, kiek EIVT priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis neatsižvelgė į tai, jog ji išklausė S. De Loecker, nes prieš iš naujo pateikdama bylos medžiagą kompetentingoms Komisijos tarnyboms pirminei analizei atlikti suteikė jam galimybę pateikti bet kokią papildomą informaciją prie jo pirminio prašymo, reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 49 punkte Bendrasis Teismas šią aplinkybę pažymėjo prieš nurodydamas (būtent to sprendimo 57 punkte), kad pažeidimas buvo padarytas tame procedūros etape, kuriame IDOC atliko pirminę analizę, kurią užbaigusi ši tarnyba patvirtino EIVT skirtą preliminarią analizės ataskaitą.

50 Antra, tiek, kiek EIVT tvirtina, kad nusprendęs, jog teisė būti išklausytam taikoma per parengiamojo akto priėmimo procedūrą, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad EIVT nebuvo delegavusi savo įgaliojimų IDOC, reikia konstatuoti, kad iš skundžiamo sprendimo 57, 59 ir 65 punktų matyti, jog Bendrasis Teismas nusprendė, kad S. De Loecker turėjo būti išklausytas per IDOC vykdytą tyrimą, t. y. procedūros etape, kuriame ši tarnyba atliko pirminę analizę ir kurį užbaigus ji patvirtino savo preliminarią analizės ataskaitą.

51 Taigi Bendrasis Teismas ne neatsižvelgė į EIVT nurodytas aplinkybes, o tik jomis remdamasis padarė kitas teisines išvadas.

52 Vadinasi, vienintelio pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

Dėl vienintelio pagrindo antros ir trečios dalių

53 Vienintelio pagrindo antroje dalyje ginčijami skundžiamo sprendimo 55–57 punktai. Šioje dalyje EIVT iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino 2015 m. gruodžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimą *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153). Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino tą sprendimą kaip nustatantį EIVT pareigą išklausyti S. De Loecker per pirminės analizės etapą.

54 Vienintelio pagrindo trečioje dalyje EIVT iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė vertinimo klaidą, nes nagrinėtam atvejui taikė 2017 m. vasario 14 d. Bendrojo Teismo sprendime *Kerstens / Komisija* (T-270/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:74) nurodytus motyvus. Ji tvirtina, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, jog, skirtingai nei byloje, kurioje buvo priimtas tas sprendimas ir kurioje nagrinėta teisė būti išklausytam per administracinį tyrimą, dabar nagrinėjama byla susijusi su tariamu šios teisės pažeidimu per pirminę analizę, kurią Komisijos tarnybos atliko EIVT vardu prieš atliekant administracinį tyrimą.

– *Šalių argumentai*

55 EIVT iš esmės teigia, kad Bendrojo Teismo pateiktas 2015 m. gruodžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimo *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153) išaiškinimas yra klaidingas, nes Bendrasis Teismas nepagrįstai nusprendė, kad tuo sprendimu EIVT buvo įpareigota išklausyti S. De Loecker jau IDOC vykdytos preliminarios analizės etape. EIVT mano, kad minėto sprendimo 44–49 punktuose Tarnautojų teismas tik konstatavo, kad EIVT pažeidė S. De Loecker teisę būti išklausytam prieš priimant ginčijamą sprendimą, kuriuo procedūra užbaigta nesiimant veiksmų ir todėl atmetant jo skundą. Taigi Tarnautojų teismas manė, kad pareigos jį išklausyti turi būti laikomasi prieš EIVT priimant galutinį sprendimą, o šis priimamas jau IDOC atlikus pirminę bylos medžiagos analizę.

56 EIVT visų pirma teigia, kad ši pirminė analizė yra ne asmens nenaudai priimtas aktas, turintis įtakos S. De Loecker teisėms, bet vien parengiamojo pobūdžio vidaus aktas, kuris leidžia STSĮT įvertinti, ar reikia pradėti administracinį tyrimą. Šiuo klausimu ji remiasi 2012 m. liepos 12 d. Sprendimu *Komisija / Nanopoulos* (T-308/10 P, EU:T:2012:370, 85 punktas). Kai STSĮT sprendžia, pradėti administracinį tyrimą ar jo nepradėti, ji turėtų atsižvelgti į kelias aplinkybes, įskaitant IDOC atliktą pirminę analizę. Taigi atitinkamam asmeniui neigiamų pasekmių turi ne pirminė analizė, o sprendimas atmesti pagalbos prašymą. Prieš priimdama tokį sprendimą STSĮT turi išklausyti šį asmenį, kuris tuomet turi galimybę pateikti visus argumentus ir visus dokumentus, kurie nebuvo pateikti pateikiant pagalbos prašymą.

57 Antra, EIVT pažymi, kad ji, kaip STSĮT, turi užtikrinti, kad būtų paisoma teisės būti išklausytam prieš priimant galutinį sprendimą. Taigi IDOC tik teikia pagalbą pagal administracinį susitarimą (Service-Level Arrangement – SLA), kurį yra sudariusios EIVT ir kompetentingos Komisijos tarnybos.

58 Trečia, EIVT nurodo, kad nei iš Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo, susijusio su drausminėmis procedūromis, nei iš Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkto nematyti, kad teisė būti išklausytam taikoma jau bylos medžiagos pirminės analizės etape.

59 Nagrinėjamu atveju suteikusi S. De Loecker galimybę nurodyti visus papildomus faktus, pagrindžiančius jo skundą dėl priekabiavimo EIVT, remdamasi IDOC atlikta pirmine analize ir jos pateikta rekomendacija, nusprendė, kad bylos medžiagoje nėra pakankamai informacijos, kuri būtų priekabiavimo jo atžvilgiu pirminiai įrodymai. Todėl EIVT informavo S. De Loecker, kad neatrodo pagrįsta pradėti administracinį tyrimą dėl asmens, kuris tariamai prie jo priekabiavo. EIVT mano, kad šiame procedūros etape nebuvo būtina jo išklausyti iš naujo. Vis dėlto EIVT teigia, kad jeigu būtų buvę nuspręsta pradėti tokį tyrimą, S. De Loecker būtų turėjęs galimybę būti išklausytas, t. y. pateikti papildomos informacijos ir pastabų per administracinį tyrimą ir visų pirma prieš jį užbaigiant.

60 Vienintelio pagrindo trečioje dalyje EIVT iš esmės teigia, kad 2017 m. vasario 14 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Kerstens / Komisija* (T-270/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:74) motyvai, nurodyti skundžiamo sprendimo 58 punkte, negali būti taikomi šioje byloje nagrinėjamam atvejui.

61 EIVT pažymi, kad 2017 m. vasario 14 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Kerstens / Komisija* (T-270/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:74) buvo susijęs su klausimu, ar prieš drausminę procedūrą, pradėtą prieš atitinkamą Sąjungos pareigūną, turėjo būti atliktas administracinis tyrimas. EIVT mano, kad tame sprendime Bendrasis Teismas nusprendė, jog Komisija, pradėdama drausminę procedūrą prieš tai neatlikusi išankstinio administracinio tyrimo, per kurį atitinkamas pareigūnas turėjo būti išklausytas, nesilaikė savo pačios įgyvendinimo taisyklių. Šioje byloje nagrinėjamas atvejis akivaizdžiai skiriasi nuo nagrinėto byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas, dėl dviejų priežasčių. EIVT nurodo, pirma, kad jeigu būtų buvęs pradėtas administracinis tyrimas, jis būtų buvęs nukreiptas prieš asmenį, kuris įtariamas atlikęs priekabiavimo veiksmus, o ne prieš S. De Loecker. Antra, nagrinėjamu atveju nebuvo pradėtas joks administracinis tyrimas ar drausminė procedūra.

62 Taigi, šioje byloje taikydamas 2017 m. vasario 14 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Kerstens / Komisija* (T-270/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:74) motyvus Bendrasis Teismas supainiojo įvairius procedūros etapus, t. y. pirminę analizę, administracinį tyrimą, išankstinę drausminę procedūrą ir drausminę procedūrą.

63 S. De Loecker ginčija EIVT argumentų, susijusių su 2015 m. gruodžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimo *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153) motyvų išaiškinimu, pagrįstumą.

64 Be to, S. De Loecker mano, kad EIVT argumentai, susiję su 2017 m. vasario 14 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Kerstens / Komisija* (T-270/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:74) netaikytinumu šioje byloje, yra akivaizdžiai nepriimtini, nes EIVT šiuo klausimu nepateikia jokios reikšmingos informacijos, ir bet kuriuo atveju ginčija šiuos argumentus.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

65 Skundžiamo sprendimo 65 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad S. De Loecker turėjo būti išklausytas per pirmąjį procedūros etapą, t. y. tą etapą, kuriame IDOC atlieka pirminę analizę, kurią užbaigusi parengia ataskaitą ir pateikia rekomendaciją dėl to, ar yra pirminių priekabiavimo buvimo įrodymų (sąlyga, būtina administraciniam tyrimui pradėti).

66 Pirmiausia primintina, kad asmuo, pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a ir 24 straipsnius pateikęs pagalbos prašymą dėl jo atžvilgiu vykdomo psichologinio priekabiavimo, vadovaudamasis gero administravimo principu gali remtis teise būti išklausytam dėl su juo susijusių aplinkybių (pagal analogiją žr. 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *OZ / EIB*, C-558/17 P, EU:C:2019:289, 50 punktą).

67 Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta, kad teisė į gerą administravimą apima, be kita ko, kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę.

68 Teisė būti išklausytam kiekvienam asmeniui užtikrina galimybę vykstant administracinei procedūrai iki bet kokio sprendimo, galinčio neigiamai paveikti jo interesus, priėmimo tinkamai ir veiksmingai pareikšti savo nuomonę (pagal analogiją žr. 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *OZ / EIB*, C-558/17 P, EU:C:2019:289, 53 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

69 Be to, reikia nurodyti, kad teise būti išklausytam siekiama dvigubo tikslo. Viena vertus, ji padeda išnagrinėti bylos medžiagą ir kuo tiksliau ir teisingiau nustatyti faktines aplinkybes, kita vertus, ji leidžia užtikrinti veiksmingą suinteresuotojo asmens gynybą. Teise būti išklausytam visų pirma siekiama užtikrinti, kad bet koks asmens nenaudai priimtas sprendimas būtų priimtas gerai susipažinus su bylos aplinkybėmis, ir jos tikslas, be kita ko, yra sudaryti galimybę kompetentingai institucijai ištaisyti klaidą arba suinteresuotajam asmeniui – pateikti su jo asmenine padėtimi susijusią informaciją, kuri pateisina sprendimo priėmimą, nepateisina jo priėmimo arba pateisina vieno ar kito sprendimo priėmimą (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Kamino International Logistics ir Datema Hellmann Worldwide Logistics*, C-129/13 ir C-130/13, EU:C:2014:2041, 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Boudjlida*, C-249/13, EU:C:2014:2431, 37 ir 59 punktus).

70 Nagrinėjamu atveju ginčijamas sprendimas, kuriuo EIVT atmetė pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a ir 24 straipsnius pateiktą S. De Loecker pagalbos prašymą, yra individuali jam nepalanki priemonė, kaip tai suprantama pagal Chartijos 41 straipsnio 2 dalį.

71 Kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 59 punkte ir kaip savo apeliaciniame skunde nurodė EIVT, remdamasi IDOC atlikta pirmine analize ši tarnyba priėmė ginčijamą sprendimą, kuris atspindi šios analizės išvadas. Dėl tvarkos, pagal kurią buvo atlikta ši analizė, reikia pažymėti, kad pagal EIVT ir Žmogiškųjų išteklių ir saugumo GD sudaryto susitarimo dėl paslaugų lygio (Ares (2013)859A35) 6 priedą, nors EIVT išlieka STSĮT, kuri priima galutinį sprendimą, IDOC turi atlikti procedūros „operatyvinę“ dalį.

72 Kaip nurodyta šio sprendimo 24 ir 25 punktuose, S. De Loecker buvo išklausytas prieš IDOC atliekant analizę. Vis dėlto jis nebuvo išklausytas nei IDOC atliekant pirminę analizę, nei prieš pastarajai tarnybai pateikiant savo rekomendacijas EIVT, nei prieš šiai tarnybai priimant ginčijamą sprendimą.

73 Kadangi EIVT tą sprendimą priėmė remdamasi IDOC pirmine analize ir rekomendacijomis, ji privalėjo užtikrinti, kad būtų paisoma S. De Loecker teisės būti išklausytam, suteikdama jam galimybę pateikti savo pastabas ir galbūt papildomos informacijos per IDOC vykdytą tyrimą. Jį išklausiusi, IDOC galbūt būtų galėjusi padaryti kitokias išvadas, dėl to galėjo būti pradėtas administracinis tyrimas.

74 Šį vertinimą patvirtina aplinkybė, kad sprendimas, kuriuo atmetamas pagalbos prašymas, pateiktas skundžiantis dėl psichologinio priekabiavimo, kaip antai ginčijamas sprendimas, atitinkamam asmeniui gali sukelti sunkių pasekmių, nes psichologinio priekabiavimo veiksmai gali turėti labai neigiamą poveikį šio asmens sveikatos būklei, o galimas administracijos pripažinimas, kad toks priekabiavimas egzistuoja, savaime gali turėti teigiamą poveikį minėto asmens terapiniam reabilitacijos procesui.

75 Taigi Bendrasis Teismas, nepažeisdamas Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkto ir klaidingai neaiškindamas 2015 m. gruodžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimo *De Loecker / EIVT* (F-34/15, EU:F:2015:153), nusprendė, kad S. De Loecker teisė būti išklausytam buvo pažeista.

76 Dėl vienintelio pagrindo trečios dalies, susijusios su Bendrojo Teismo motyvais dėl 2017 m. vasario 14 d. Sprendimo *Kerstens / Komisija* (T-270/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:74), pakanka pažymėti, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 58 punkte pavartotų žodžių „be to“, tai yra tik Bendrojo Teismo pateiktas papildomas motyvas. Tokiomis aplinkybėmis vienintelio pagrindo trečia dalis turi būti atmesta kaip netinkama.

77 Remiantis tuo, darytina išvada, kad vienintelio pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą, o trečią dalį – kaip netinkamą, todėl apeliacinį skundą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

78 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi S. De Loecker reikalavo priteisti iš EIVT bylinėjimosi išlaidas, o ši pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.